

12. Ἡ ἰδρυση τῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἀντιόχεια

Τὴν Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων τὴ θεωροῦσαν καὶ ἦταν Μητέρα ὄλων τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν. Ἀπὸ αὐτὴ ἐπαιρναν τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Αὐτὴ ἦταν ὁ καθοδηγητὴς γιὰ ὄλους. Γιὰ κάθε ἀπορία, ποὺ εἶχαν οἱ χριστιανικὲς Κοινότητες, στὴν ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἀπευθύνονταν.

Ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι ἦταν οἱ θεμελιωτὲς καὶ ἐμφυχωτὲς τῆς. Ἐξαιτίας ὁμοῦ τῶν διωγμῶν πολλοὶ χριστιανοὶ σκορπίστηκαν σὲ διάφορες πόλεις. Ὅπου πῆγαν, ἐγίναν κήρυκες τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ πυρῆνες νέων ἐκκλησιῶν.

Τότε ἀναφάνηκε καὶ ἡ Ἀντιόχεια, σπουδαῖο χριστιανικὸ κέντρο.

Ἡ Ἀντιόχεια ἦταν εἰδωλολατρικὴ πόλη μὲ μισὸ ἑκατομμύριο κατοίκους, τρίτῃ σὲ σπουδαιότητα μετὰ τὴ Ρώμη καὶ τὴν Ἀλεξάνδρεια. Τὸν πληθυσμὸ τῆς τὸν ἀποτελοῦσαν Σύριοι, Ἕλληνες, Ἰουδαῖοι καὶ Ρωμαῖοι. Ἐνα ἀνακράτωμα δηλ. ἀπὸ ἀνθρώπους διαφόρων φυλῶν καὶ χωρῶν, ποὺ εἶχαν ἓνα μονάχα κοινὸ γνῶρισμα, τὴ γλῶσσα. Ἐπίσημη γλῶσσα ὄλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἦταν ἡ ἑλληνικὴ.

Ἐξαιτίας τῶν διωγμῶν ποὺ ὀργάνωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, πολλοὶ χριστιανοὶ κατέφυγαν στὴν Ἀντιόχεια καὶ μετὰ τὴ φλογερὴ πίστη, ποὺ τοὺς διέκρινε, διέδωσαν τὸ χριστιανισμὸ ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους.

Ὅταν ἔμαθαν στὴν ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων τὴν πρόοδο τῆς ἐκκλησίας στὴν Ἀντιόχεια, ἔστειλαν ἐκεῖ τὸν Ἀπόστολο Βαρνάβα, νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς χριστιανούς καὶ νὰ τοὺς συνδέσῃ μετὰ τὴ Μητέρα Ἐκκλησία, τὴν Ἀποστολικὴ.

Διῆλθε στὸ Βαρνάβα γιὰ τὸν κατάλληλο, πρῶτα γιὰτὶ γινώριζε πολὺ καλὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἔπειτα γιὰτὶ ἦταν ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς πιστοὺς.

Ἦσθε λοιπὸν ὁ Βαρνάβας στὴν Ἀντιόχεια καὶ χάρηκε, γιὰτὶ συνάντησε χριστιανούς μετὰ θερμῆς πίστεως στὸν Κύριο. Ὁ ἴδιος μάλιστα μετὰ τὴ διδασκαλίαν τοῦ ἔφερε πολλούς στοὺς χριστιανισμὸ καὶ διοργάνωσε τὴ χριστιανικὴ κοινότητα.

Γιὰ τὸ ἔργο του τοῦτο ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας σκέφτηκε νὰ πάρῃ ὡς βοηθὸ του τὸν Παῦλο, ποὺ, ὅπως εἶδαμε, ὄρισκόταν στὴν Ταρσό.

Ἔρχεται λοιπὸν στὴν Ταρσό καὶ προσκαλεῖ τὸν Παῦλο νὰ τὸν βοηθήσῃ στὸ δύσκολο καὶ θαῦρο ἔργο.

Ὁ Παῦλος δέχτηκε χωρὶς κανένα δισταγμὸ. Γινώριζε ἄλλωστε καὶ αὐτὸς πολὺ καλὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἦρθαν μαζί στὴν Ἀντιόχεια καὶ ἐπὶ ἓνα χρόνον συνεργάζονται μετὰ ζῆλον καὶ ἀναπτύσσουσαν δραστηριότητα.

Ἡ Ἐκκλησία τὴν Ἀντιόχεια ἔχει πολυάριθμους πιστοὺς χάρις τοῦς δυὸ Ἀποστόλους. Ἀρχίζουν νὰ τὴν ὑπολογίζουσαν ὡς σοβαρὸ κοινωνικὸ καὶ θρησκευτικὸ παράγοντα. Στὴν Ἀντιόχεια ὀνομάστηκαν χριστιανοὶ οἱ ὅλα οἱ τῆς νέας θρησκείας, γιὰ νὰ διακρίνωται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς εἰδωλολάτρους.

Οἱ χριστιανοὶ στὴν Ἀντιόχεια ἔδειξαν καὶ μετὰ ἔργα τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς καὶ εὐσέβειας. Ὅταν στὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκράτορα Κλαυδίου Καίσαρα, κατὰ τὸ 44-45 μ.Χ., ἔπεσε φοβερὴ πείνα σ' ὅλη τὴν ἐπικράτεια, πείνασαν καὶ οἱ χριστιανοὶ στὰ Ἱεροσόλυμα. Οἱ ἀδελφοὶ τότε στὴν Ἀντιόχεια ἔκαμαν ἔρανο μεταξὺ τοὺς καὶ συγκέντρωσαν χρήματα καὶ τροφίμα καὶ τὰ ἔστειλαν ἐκεῖ μετὰ τοὺς Ἀποστόλους Παῦλο καὶ Βαρνάβα.

13. Σύλληψη καὶ ἀπελευθέρωση τοῦ Πέτρου

Ἐνῶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας μετέφεραν τροφίμα καὶ ἄλλα βοηθήματα στοὺς ἀδελφούς στὰ Ἱεροσόλυμα, ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία δέχτηκε φοβερὸ πῆγμα.

Στὴν Παλαιστίνῃ βασιλεῦσε αὐτὴν τὴν ἐποχὴ (41-44) ὁ Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ἑγγονὸς τοῦ μεγάλου Ἡρώδη.

Ὁ Ἀγρίππας κατάλαβε ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι μισοῦσαν τοὺς χριστιανούς καὶ, γιὰ νὰ τοὺς κολακίησῃ, κίνησε ἐναντίον τῶν χριστιανῶν διωγμὸν. Ἔτσι στὴς παραμονὴς τῆς μεγάλης γιορτῆς τοῦ Πάσχα τοῦ 44 μ.Χ. συνέλαβε πολλοὺς χριστιανούς ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ τὸν Ἰάκωβο, τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰωάννη καὶ τὸν ἀποκεφάλισε. Ὅταν εἶδε πὺς αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἰωάννη καὶ τὸν ἀποκεφάλισε, ἔπιασε καὶ τὸν Πέτρο καὶ τὸν φυλάκισε μετὰ σκοπὸν νὰ τὸν θανατώσῃ. Καὶ θὰ ἐκτελοῦσε ἀμέσως τὴν ἐγκληματικὴν τὴν ἀπόφαση, ἀλλὰ τὶς ἡμέρας τοῦ Πάσχα δὲ γίνονταν ἐκτελέσεις θανατικῆς. Διέταξε ὁμοῦ νὰ τὸν φρουρῶν ἀστυχρᾶ δεκαεξὶ στρατιῶτες, τέσσερες κατὰ φορὰ. Δυὸ γιὰ φρουροὺς στὴν πόρτα καὶ οἱ ἄλλοι δυὸ δέονταν μετὰ τὸν Πέτρο μετὰ τὶς ἰδίες ἀλυσίδες. Μετὰ τὸν τρόπο αὐτὸ ἦταν αὐδύματο νὰ δρατετεύσῃ ὁ κρατούμενος.

Ἐίχε φτάσει ἡ τελευταία νύχτα τοῦ Πέτρου. Τὸ πρωὶ θὰ τὸν ἐκτελοῦσαν. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Ἀπόστολος παρεμνε ἤρεμος καὶ ἀτάραχος. Προσευχήθηκε τὸ βράδυ καὶ ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ ἐνῶ κοιμόταν, ἓνα λαμπρὸ φῶς φώτισε τὴν φυλακὴν τοῦ ἀπὸ τὴν παρουσία ἀγγέλου. Ὁ ἀγγελὸς ξύπνησε τὸν Πέτρο καὶ τοῦ εἶπε νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Οἱ ἀλυσίδες πέφτουν

ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀποστόλου, ἡ πόρτα τῆς φυλακῆς του ἄνοιξε καὶ ὁ Πέτρος ἀκολουθεῖ τὸν ἄγγελο. Περνοῦν ἀπὸ τὴν πρώτη φρουρά, περνοῦν ἀπὸ τὴ δεύτερη καὶ φτάνουν στὴν ἐξώθυρα, πὺν ἄνοιξε καὶ αὐτὴ μόνη τῆς ἐμπρὸς στὸν ἄγγελο. Ὁ Ἀπόστολος βρέθηκε στὸ δρόμο, ἐνῶ ὁ ἄγγελος ἐξαφανίστηκε. Τώρα κατάλαβε ὁ Πέτρος, πὺς δὲν ὄνειρεῦεται. Πὺς εἶναι πραγματικὰ ἐλεύθερος. Δοξάζει τὸ Θεὸ καὶ πηγαίνει στὸ σπίτι τῆς Μαρίας, τῆς μητέρας τοῦ Μάρκου. Ἐκεῖ ἦταν συγκεντρωμένοι χριστιανοὶ καὶ ἔκαναν προσευχὲς γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ Πέτρο. Κανένας δὲν πιστεύει πὺς βλέπει τὸν Πέτρο. Τόση εἶναι ἡ ἔκπληξή τους. Ὁ Πέτρος τοὺς σύστησε νὰ σιωπήσουν καὶ νὰ σταματήσουν τὶς ἐκδηλώσεις. Τοὺς διηγεῖται σύντομα καὶ βιαστικὰ τί ἔγινε καὶ τοὺς παρακαλεῖ νὰ ἀναφέρουν στὸν Ἰάκωβο τὸν ἀδελφὸθεο καὶ στοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς ὅσα τοὺς διηγήθηκε. Τὴν ἴδια νύχτα ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἔφυγε μακριὰ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα.

